

En general

Un cert nombre d'adverbis de manera en *-ment* (formats aplegant aquesta terminació a la forma femenina d'un adjectiu) present en, com a termes equivalents, d'altres adverbis de formació diferent o bé locucions adverbials. Són ben coneguts, així, els casos de *provi. nomes. sovint* equivalents respectivament de *suficientment. solament. freqüentment*. Quan aquests termes adverbials que equivalen a adverbis en *-ment* són locucions molt sovint són constituïts per l'adjectiu que ha originat l'adverbi derivat o bé per un substantiu de la mateixa família: precedits d'una preposició, normalment *en* o *de*. Tenim, així, locucions com *en general. en particular. en abstracte. en fals. en on. ret. de segur. d'ordinari. en efecte. en persona* etc. que poden generalment usar-se amb el mateix valor que *generalment. particularment. abstractament. falsament. on. retament. segurament. ordinàriament. efectivament. i personalment*.

Observem que el conjunt que ens subministra més casos o exemples de locució adverbial equivalent a un adverbi de manera en *-ment* és el format per l'adjectiu corresponent precedit per la preposició *en* *en general. en particular. en absolut. en concret*. La llista, amb un escorcoll sistemàtic segurament es podria allargar bastant. Però això no vol pas dir, ni de bon tros, que sigui lícit de constituir un d'aquests conjunts o locucions amb qualsevol adjectiu i usar-lo en lloc del corresponent adverbi de manera en *-ment*. Tal com és sabut, la formació d'aquests adverbis coneix també els seus límits: hi ha adjectius que, sia per la forma, sia pel significat, no

tenen capacitat per a originar cap adverbi. Així, hem obtingut *fredament* de *fred* però, en canvi, no sembla que sigui possible «calentament». Tanmateix, el nombre d'aquests adverbis que es poden formar és indefinit: cosa que no s'esdevé amb les locucions del tipus *en general*. És, doncs, un fet que cal tenir en compte abans de llançar-se alegrement a la formació i utilització d'aquestes expressions adverbials, tal com avui sembla que hi ha una forta tendència a fer. Locucions que han esdevingut tan usuals com *en solitari* i *en dire. r.* (la darrera en el llenguatge de la ràdio i la televisió) són de dubtosa legitimitat, però cal convenir que costaria de fer-ne prescindir els qui se'n serveixen correntment substituïdes per *solitàriament. i. directament* (o per *solitar. i. directe* fent referència a un grup nominal). N'hi ha, però, que no s'aturen aquí: no vacil·len ja a recórrer a tot d'altres conjunts anàlegs com si els adverbis en *-ment* haguessin perdut la utilització. Llegim, per exemple, «Hi treballen en paral·lel». Per què no *Hi treballen paral·lelament*? Igualment, en lloc de «en necessari», «en útil», «en regular», «en eficaç», «en ràpid», que més d'un es deu sentir temptat a usar, cal recórrer als adverbis *necessàriament. útilment. regularment. eficaçment, i ràpidament*, que es mantenen plenament vigents. I, tal com hem indicat en una altra ocasió, si un adjectiu com és ara *sublim* no admet la formació de l'adverbi corresponent, l'adverbialització s'aconsegueix amb la frase *d'una manera sublim*.